Incipit vita beati Abrahe heremite

Fratres mei cupio vobis enar/
rare ꝯuersatõem bonaꝫ. ꝑfectiqꝫ
atqꝫ admirabilis viri Abrahe.
quaꝫ sic inchoauit vt in ꝯsummatione ei⁹
gloriã ꝑpetuam mereret̃. sed paueo ad/
mirãdam luculẽtam de eo historiã retexe
re. cum ymaginẽ virtutũ eius considero.
Ecce eñ conuersatio quidẽ viri ꝑfecta ẽ.
et optima ego vero infirmus ac rusticus
Equidẽ ymago virtutis eius admiranda
ac splendida. colores aũt verboꝝ quibus
depingenda est admodũ tristes ac tetri
sunt. Ac tamẽ licꝫ impitus vl' ex parte tẽ/
ptabo quamq̃ꝫ ꝯp̃hendere ꝑfecte non va
leaꝫ. enarrabo tñ inq̃ꝫtum sufficio. de eo ꝯ
viro disserere. qm̃ qui scõs Abrahã me/
ruit nũcupari. non facile humano ore p̃t
referri Extitit eñ nr̃is tꝑib⁹ ãgelicaꝫ vitã
ĩ terris agẽs. Acq̃siuit nãqꝫ ꝯuersatõꝫ ce
lestẽ ⁊ celesteꝫ gl'iaꝫ adipisci ꝓmeruit. Et
q2 a iuuẽtute castitatis pudiciciã ꝯseruauit
templũ sanctispũs factus ẽ. tanq̃ꝫ sanctifi
catum vas. ⁊ ita semetip̃m exhibuit deo.
vt euꝫ habitatorẽ in mentis sue hospicio
haberet. Hic itaqꝫ btũs Abraham habu
it ꝑntes valde locupletes qui euꝫ tenere
ac sup̃ moduꝫ diligerent. ita vt eciã affectũ
humanũ eoꝝ dilectio trãscenderꝫ. despõ/
sauerũt ei puellã adhuc in puericia ꝯstitu
to. expectantes ac desiderãtes in aliqua
eum dignitate seculari ꝓficere Sed hic
longe aliter sentiens. in ip̃o primo adole/
scentie gradu eccl'iaꝝ iugiter cõuenticula
freq̃ntabat. et q̃cunqꝫ ibi ex diuinis scri/
pturis recitabãtur. aureꝫ libẽter accõmo
dans audiebat. ⁊ in cordis sui memoriaꝫ
ita recondebat. vt etiã cum absens esset.
ea que didicerat meditatõe intensissima
ruminaret. Cũqꝫ memorati parentes
eius tp⁹ nuptiaꝝ ꝓpinquabile iudicarẽt.
compellebãt euꝫ matrimonij vincul' obli
gari. Sed cum hec ille pmo renuueret.
postmodũ molestiam eoꝝ iugẽ sedulãqꝫ
nõ ferẽs. pudoris verecundia supatus ac/
quiescere ꝑurgetur. Cuꝫ itaqꝫ celebratis
nuptijs sponsa in thalamo resideret. repẽ
te quasi lux quedã in corde eius diuĩa grã
refulsit. quã veluti duceꝫ q̃ndã sui voti in
ueniẽs ilico exiluit ⁊ secutus est. atqꝫ ab
vrbe egreditur. Duob⁹ aũt fere milibus
ꝓcul a domo sua cellulã vacantẽ repperit
vbi se ꝯstituens et gl'ificans deum. cũ in
genti leticiã ꝑmanebat. Stuporem vero
maximũ. tam ꝑentib⁹ suis q̃ꝫ vicinis de h'
facto incusserat. Qui exeuntes in diuer/
sa dispersi. vbiqꝫ dei hominẽ inquirebãt.
Post dies aũt decẽ ⁊ septẽ in memorata
cellula eum orantẽ repperertunt. Beatus
aũt vir cum eos stupore perculsos aspice
ret. quid me inq̃t vos admirãtes aspicitis
Glorificate potius mi̾icordissimũ deum
qui me ex sceno iniquitatũ meaꝝ eripuit
et orate ꝓ me vt iugũ hoc suauissimũ sub
quo me indignũ suscipe dignatus est do
minus vsqꝫ in finem valeã baiulare. con/
uersatõemqꝫ meã bñplacitam scd'm volũ
tatẽ eius possim in om̃ib⁹ coaptare. Qui
cum om̃s eum audientes. om̃s r̃ndissent
Amen. dep̃catus est eos ne ei vellent cre
bro molestiam obtentu visitatõis inferre
Quib⁹ recedentib⁹ adituꝫ cellule sue ob/
struxit. ⁊ concludens semetip̃ꝫ intrinsec⁹
paruissimũ fenestre foramẽ reliquit. ꝑ qd'
alimẽta recipet. Itaqꝫ mentẽ eius remo/
tam a turbulentis interpellatõib⁹; diuina
grã illustrabat. ꝓficiensqꝫ quotidie in op/
tima cõuersatiõe. p̃mum q̃si fundam̃tum
vite sue ꝯtinentiã possidebat. necnõ vigi
lijs ⁊ orõnib⁹. cum fletu ⁊ hũilitate atqꝫ
caritate studebat. Cunqꝫ ꝑ omnẽ locum
de eo sancta opinio diuulgaret̃. cũcti au/
dientes ad videndũ euꝫ et vt edificaren
tur ab eo. vndiqꝫ ꝯfluebant. Sermo q̃ꝫ
ei sapientie ac scientie et cõsolatõis a deo
effluenter datus est. qui in mentes audiẽ
tes quasi luminare lucidissimũ radiabat.
Contigit autem anno duodecimo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-137/0194
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG